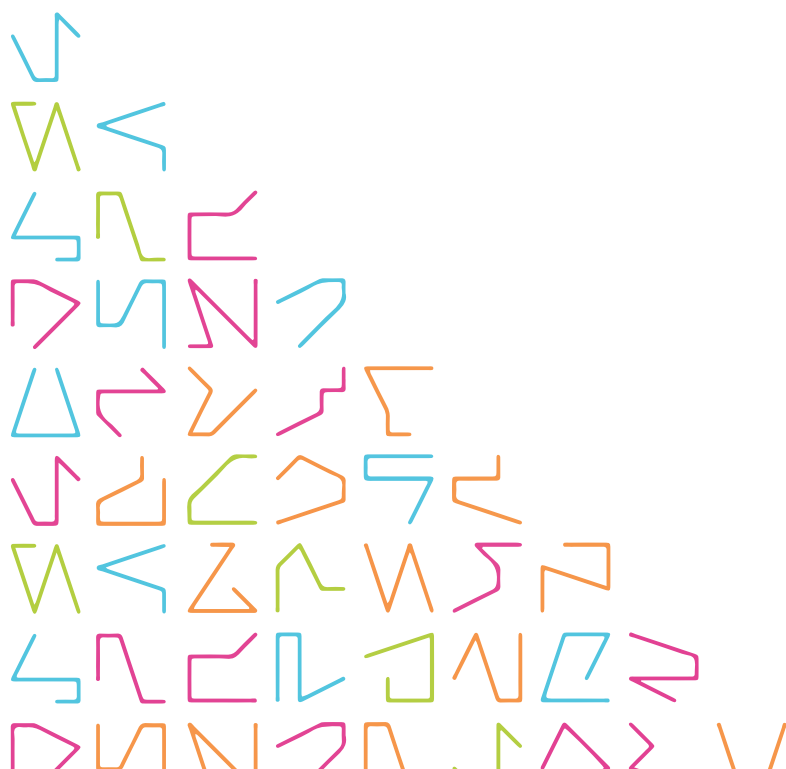

RUDIMENTTIEN SOVELTAMINEN

RUMPUSETIN SOITTOON

Julius Juuso Jalmari Laakso

Opinnäytetyö
Toukokuu 2016
Musiikin koulutusohjelma
Instrumenttipedagogi

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu

Musiikin koulutusohjelma

Instrumenttipedagogi

LAAKSO JULIUS JUUSO JALMARI:

Rudimenttien soveltaminen rumpusetin soittoon

Opinnäytetyö 24 sivua, joista liitteitä 1 sivu

Toukokuu 2016

Opinnäytetyöni koostuu rumpuopetusvideosta ja sen raportista. Videolla esittelen kuusi rumpusetin soiton kannalta mielestäni tärkeintä rudimenttia ja näytän jokaisesta muuttaman komppi- ja filliesimerkin.

Työn raportista löytyy nuotinnokset videon rudimenteista ja rumpusettisovelluksista. Raportissa käsitellään lisäksi myös harjoittelutekniikkaa, rumpukirjallisuutta sekä rumpujen opettamista.

Avainsanat: rudimentit, rummut, virveli, pikkurumpu, rumpusetti

ABSTRACT

Tampere University of Applied Sciences

Music Department

Instrument Pedagogy

LAAKSO JULIUS JUUSO JALMARI:

Applying of rudiments to the drum set

Bachelor's thesis 24 pages, appendices 1 page

May 2016

My thesis consists of an educational drum dvd and its report. In the dvd I play in my opinion the six most important rudiments in drum set playing and show a couple of drum set examples of each of them.

In the report of the thesis I also write about practising technique, educational drum literature and teaching of drums.

Key words: rudiments, drums, snare, snare drum, drum set

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	RUDIMENTIT	7
2.1	Mitä rudimentit ovat	7
2.2	Rudimenttien historia.....	7
2.3	Rumpujen soiton ja rudimenttien opettaminen	8
3	RUMPUSETIN SOITON KANNALTA TÄRKEIMMÄT RUDIMENTIT	11
3.1	Single stroke roll	11
3.2	Double stroke roll	12
3.3	Paradiddle	13
3.4	Flam	14
3.5	Ruff	15
3.6	Paradiddle-diddle.....	15
4	RUDIMENTTIEN HARJOITTELEMINEN JA OPETUSVIDEON TEKEMISPROSESSI.....	17
4.1	Neljä peruslyöntiä ja intervalliharjoitus	17
4.2	Rudimenttien soveltaminen rumpusetin soittoon –opetusvideon tekemisprosessi	18
5	POHDINTAA RUDIMENTEISTA, OPETTAMISESTA JA HARJOITTELUSTA.....	20
5.1	Miten itse käytän rudimentteja rumpujen soitossa	20
5.2	Ajatuksiani pikkurumpukirjallisuudesta.....	20
5.3	Paradiddlen ja paradiddle-diddlen aksenttien soittaminen rumpusettiin soveltaessa.....	21
5.4	Ergonomisen soittotekniikan tärkeys rumpujen soitossa	22
	LÄHTEET	23
	LIITTEET	24

JOHDANTO

Valitsin opinnäytetyöni aiheeksi rudimenttien soveltamisen rumpusetin soittoon, koska se on aihealue jonka kanssa olen työskennellyt paljon koulutukseni aikana ja josta tiedän erityisen paljon. Aihe on melko yksinkertainen, mutta siitä ei kuitenkaan liiemmästi puhuta rumputunneilla. Rudimentit ovat rumpujen soiton käsijärjestyksiä. Rumpusetin soiton opiskelu aloitetaan usein harjoittelemalla rudimentteja virveliin ja myöhemmin siirrytään koko rumpusetin soittoon. Näitä yhteen rumpuun opeteltuja rudimentteja sovelletaan koko settiin, ja kaikki mitä sillä soitetaan, koostuu rudimenteista. Itse olen saanut erinomaista rudimenttiopetusta Suomen tärkeimmät rudimenttikirjatkin kirjoittaneelta Risto Skrikbergiltä. Olen myös toiminut kielenkääntäjänä Risto Skrikbergin “40 Rudimenttia” -kirjassa, ja nämä käsijärjestykset ja lyöntitavat ovat sitäkin kautta itselleni tärkeä sekä tuttu aihealue. Ajattelin, että olisi hyödyllistä tehdä työ, missä käydään läpi rumpusetin soitossa eniten sovelletut rudimentit ja mitkä ovat yleisimpiä niistä muodostuvia kompeja ja fillejä.

Työni koostuu kahdesta osasta. Kuvasin videon, missä esittelen yleisimmät rumpusetin soitossa käytetyt rudimentit sekä kompeja ja fillejä, joissa niitä käytetään. Videon lisäksi olen kirjoittanut raportin, josta löytyvät nuotinnokset videolla soitetuista esimerkeistä. Olenkin ajatellut, että tätä videota ja nuotinnoksia voisi käyttää opetusmateriaalina rumputunneilla. Raportissa perehdytään myös rudimenttien historiaan, rumpukirjallisuuteen, opettamiseen sekä harjoittelutekniikoihin.

Työtä tehdessäni huomasin, että vaikka rudimentteja on olemassa kymmenittäin, rumpusetinsoitto perustuu yleensä vain muutamaan rudimenttiin, ja muita käytetään melko harvoin. Tämän vuoksi myös oivalsin, että tullakseen taitavaksi lyömäsoitinten soittajaksi, olisi tärkeätä opetella erityisen hyvin juuri nämä yleisimmät käsijärjestykset ja perehtyä niiden soveltamiseen rumpusetin soitossa.

1 RUDIMENTIT

Tässä luvussa kerron käsijärjestyksistä ja lyöntitavoista, niiden historiasta sekä niiden opettamisesta.

2.1 Mitä rudimentit ovat

Rudimentit ovat yksinkertaisia rytmikuvioita, joihin sisältyy motorinen vaikeus (Skrikberg, 2001, 7) Tämä sitaatti kuvaa osuvasti, mitä tuo termi tarkoittaa. Rudimentit ovat yksinkertaisesti sanottuna käsijärjestyksiä, ja kaikki rumpujensoitto koostuu niistä.

Rudimenteista on valittu 26 standardia, jotka ovat eniten käytettyjä niin sinfoniaorkesterin lyömäsoittajan soitossa, kuin myös rumpusettisoittajan soitossa.

Yleensä ensiksi harjoitellaan tärkeimmät käsijärjestykset ja lyöntitavat ja vasta sen jälkeen siirrytään rumpusettiin. Kun ensin opettelee tärkeimmät rudimentit, osaa jo valmiiksi käsijärjestykset moniin komppeihin ja filleihin. Rudimentteja sovelletaan rumpusettille esimerkiksi siten, että oikea käsi soittaa komppisymbaalialla ja vasen käsi virvelirumpua. Monesti niihin lisätään vielä oikealla jalalla poljettava bassorumpu. Usein rudimentteja käytetään myös siten, että kompian käsijärjestys on jokin edellä mainituista standardeista, mutta soitettava kuvio alkaakin jostain muusta iskusta, kuin rudimentin ensimmäisestä lyönnistä.

2.2 Rudimenttien historia

Juho Karppinen referoi ”Rudimentit ruotuun” -opinnäytetyössään Matt Deanin ”The Drum: A History” -kirjan tekstejä seuraavasti:

Rudimenttien juuret ovat sodassa. Sveitsin armeija käytti rummuilla ja pilleillä soitettuja signaaleja joukkojensa ohjaamiseen. Signaalien harjoittelua, muistamista ja tunnistamista helpottivat niille annetut onomatopoeettiset nimet – esimerkiksi nykyinen Long Roll tai Double Stroke Roll oli nimeltään ”da-da-ma-ma”. 1500- ja 1600-lukujen vaihteessa näitä signaaleja ja harjoituksia alettiin tallentaa eräänlaisella nuottikirjoituksella, ja 1700-luvulle mennessä sotilaallinen rummunsoittoperinne oli levinnyt Ranskan, Skotlannin ja Englannin kautta Atlantin yli Amerikkaan. (Dean 2010, 326.)

Kehittyvän viestintäteknikan tehdessä rumpujen antamat signaalit vanhanaikaisiksi rummunsoitto ja soittokunnat siirtyivät taistelukentiltä siviilielämän puolelle, jossa soittokuntien soitinarsenaali kasvoi ja monipuolistui. Alun perin sotilaiden ohjaamiseen käytetyistä fraaseista siis kehittyi vuosien saatossa soittokuntien rumpumarssien perus-sanavarastoa ja ”rakennuspalikoita”. (Dean 2010, 334-335.)

Charles Ashworthia pidetään ”rudimentti”-termin isänä. Vuonna 1812 julkaistussa kirjassaan, ”A New, Useful and Complete System of Drum Beating”, hän esitteli 27 rumpuharjoitusta, joita hän kutsui rudimenteiksi (engl. Rudiments). 1800-luvulla julkaistiin useita muitakin rudimenttioppaita, joissa jokaisessa oli erilaisia harjoituksia erilaisine nimineen, ja vuosisadan vaihtuessa rudimenttioppaista ja keskenään ristiriitaisista opetusmetodeista oli jo suoranainen runsaudenpula. Alalla kaivattiin yhteisesti sovittuja standardeja, ja tätä varten joukko alan ammattilaisia perusti yhdistyksen nimeltä The National Association of Rudimental Drummers. NARDin tavoitteena oli laatia lista kaikille rummunsoittajille välttämättömän tärkeistä rudimenteista, joita äänestyksen perusteella päädyttiin valitsemaan yhteensä 26. (Dean 2012, 326-327.)

Vuonna 1985 kansainvälinen lyömäsoittajien yhdistys, Percussive Arts Society, jatkoi NARDin aloittamaa työtä ja laajensi rudimenttilistaa 26:sta 40:een muuttaen samalla eräiden rudimenttien nimiä sekä vaihtaen niiden järjestystä ja ryhmittelyä (Dean 2012, 332-333). Yhdysvaltaisen soittokuntaperinteen ja soittokuntarumpaleiden sanavaraston kehittyessä uusia ”epävirallisia” rudimentteja – ns. hybridejä – kehiteltiin tuttuja rudimenttien pohjalta, ja erilaisia yhdistelmämahdollisuuksia on periaatteessa loputtomiin (Dean 2012, 335).

2.3 Rumpujen soiton ja rudimenttien opettaminen

Rumpujen soiton opettelu aloitetaan usein harjoittelemalla tekniikkaa ja käsijärjestyksiä virveliin. Usein ensimmäiseksi opetellaan soittamaan vuorokäsin hyvällä tekniikalla ja sen jälkeen siirrytään vaikeampiin käsijärjestyksiin. Tärkeimmät rudimentit on hyvä opetella ennen kuin siirrytään rumpusetin soittoon, koska lyömäsoittajan soitto on rudimenttien soveltamista.

Rumpusetin soiton kannalta tärkeimpiä rudimentteja on kolme. Ne ovat Single stroke roll, Double stroke roll ja Paradiddle. Melkein kaikki setin soitto perustuu näihin rudimentteihin. Sen takia ainakin nämä lyöntitavat ja oikeanlainen ergonominen rumpujen soittotekniikka tulisi olla hallussa ennen setin soittoon siirtymistä.

Minulla on lukuisien oppilaideni kanssa vakiintunut, toimiva opetustyyli, kuinka oppia rumpujen soiton perusteet. Ensimmäisellä tunnilla opetellaan Risto Skrikbergin ”Harjoitellen rumpaliksi” -kirjaa, joka perustuu vuorokäsin soittoon eli Single stroke rolliin. Tuo kirja käydään ensin läpi ja seuraavaksi siirrytään Dave Vosen ”The reading Drummer” -pikkurumpukirjaan. Tästä teoksesta soitetaan noin puolet ja sitten siirrytään Risto Skrikbergin ”40 rudimenttia” -opukseen ja perehdytään rudimenttien rikkauksiin. Tämänkin kirjan harjoitukset suoritetaan ensisijaisesti pelkkään virvelirumpuun. Oppilaan kehityksestä riippuu, missä vaiheessa harjoitetaan rumpusetin soittoaikin ja tuolloin opetan yleisimmät peruskompit. Oppilaan opittua tärkeimmät rudimentit yhteen rumpuun soitettuna alan opettaa setillä myös vaativampia komppeja ja fillejä jotka koostuvat usein juuri Single stroke rollista, Double stroke rollista ja Paradiddlesta.

Usein siinä vaiheessa kun tärkeimmät rudimentit on opittu, oppilas on jo sen verran kokenut, että hän alkaa itse soveltaa niitä rumpusetin soittoon. Mielestäni tärkeimmät omaksuttavat asiat ovat oikea tekniikka, oikeat käsijärjestykset ja lyöntitavat. Yleensä oppilas käy itsenäisesti läpi näiden perusasioiden soveltamisharjoituksia rumpusettiin enemmänkin henkilökohtaisessa luovassa harjoittelussaan, kuin rumputunneilla. Myös internetistä löytyy nykyään paljon materiaalia rumpusetin soittoon. Moni oppilas etsiikin sieltä uusia ideoita. Ehkä tätä asiaa olisikin viisasta painottaa ja kehittää lyömäsoitinkoulutuksessa. Ei liene montaakaan opusta, jossa käytäisiin läpi tärkeimmät rudimentit ja samassa kirjassa opetettaisiin niiden tärkeimmät ja yleisimmät sovellukset rumpusetin soittoon.

2.4 Kokemukseni rudimenttien rumpusettiin soveltamisen opettamisesta

Minulla on sellainen käsitys, että rudimenttien soveltamista rumpusetille ei juurikaan opeteta klassisen musiikin oppilaitoksissa, vaan lyömäsoittajat alkavat itse jossain vaiheessa miettiä miten niitä hyödynnetään esimerkiksi jazzin ja rock-musiikin toteuttamisessa. Muutamissa rumpusetikirjoissa on harjoituksia, joissa näytetään esimerkiksi Paradiddle -pohjaisia komppeja, mutta klassisen lyömäsoitinkoulutuksen oppikirjoissa on suorastaan puute sellaisista soveltamismahdollisuuksista, joissa perehdyttäisiin ensin

kaikkiin tärkeimpiin rudimentteihin ja sen jälkeen syvennyttäisiin esimerkiksi bändisoi-ton polyrytmiseen filli- ja komppimaailmaan. Tällaiselle kirjalle voisi olla kysyntää ulkomaillakin. Nykyisin monet ostavat erikseen ensin pikkurumpu- ja rudimenttikirjan-sa ja sitten ahmivat rumpusettiopuksia. Näiden kahden ulottuvuuden yhdistäminen saat-taisi olla toimiva konsepti. Tässä opinnäytetyössä käydään läpi vain 6 rudimenttia. Tuossa edellä ideoimassani kirjassa voisi käydä läpi vaikkapa 26 (tai jopa 40) yleisintä rudimenttia.

3 RUMPUSETIN SOITON KANNALTA TÄRKEIMMÄT RUDIMENTIT

Tämä työ on tehty rumpusettilähtöisesti, ja sen takia tässä käsitellään vain kuutta rudimenttia, jotka ovat kenties yleisimmin käytettyjä rumpusetin soitossa. Nämä rudimentit ovat Single stroke roll, Double stroke roll, Paradiddle, Flam, Ruff ja Paradiddle diddle.

Seuraavien sivujen nuotinnokset on kirjoitettu alla olevan merkintätavan mukaisesti.

1. Bassorumpu
2. Lattiatomi
3. Virveli
4. Ylätommi
5. Hi-hat
6. Avoin hi-hat
7. Komppipelti (ride)
8. Aksenttilautanen (crash)

3.1 Single stroke roll

Rumpusetin soitossa käytetään ylivoimaisesti eniten single stroke rollia, joka toteutetaan vuorokäsin. Niin sanottu peruskomppikin on tavallaan Single stroke rollia, jossa toinen käsi soittaa vain neljä kertaa nopeammin. Myös suuri osa filleistä on vuorokäsin soitettuja eli Single stroke rollia.

Single Stroke Roll

Rumpusettisovelluksia Single stroke rollista.

3.2 Double stroke roll

Double stroke roll tarkoittaa sitä, että soitetaan vuorotellen kaksi lyöntiä molemmilla käsillä. Tätä käytetään jonkun verran filleissä, mutta harvoin kompeissa.

Double Stroke Roll

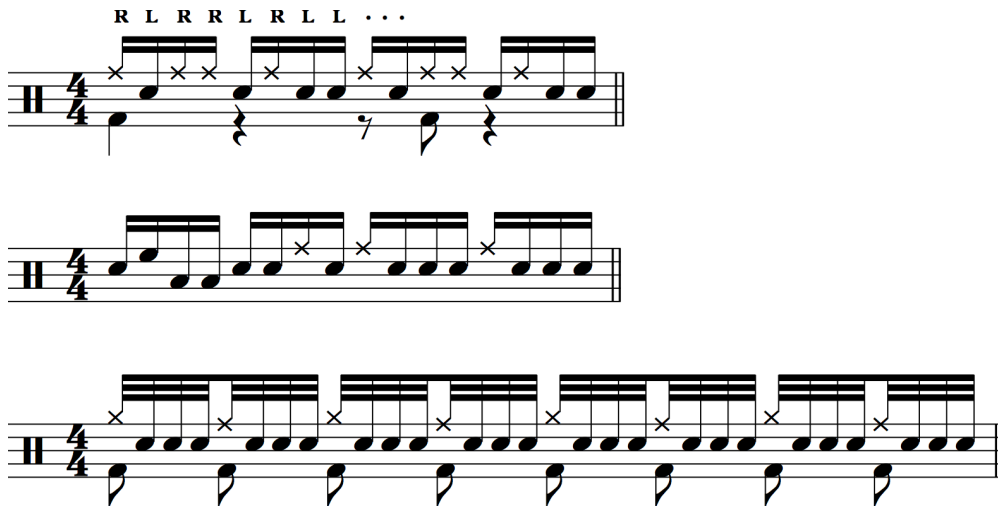
Rumpusettisovelluksia double stroke rollista.

3.3 Paradiddle

Paradiddle on Single stroke rollin ja Double stroke rollin yhdistelmä, eli siinä on ensin kaksi lyöntiä vuorokäsin ja sen jälkeen tuplalyönti rudimentin aloittavalla kädellä. Jos Paradiddleja soittaa useamman peräkkäin, kääntyy käsijärjestys joka kerta. Paradiddlea käytetään paljon erityisesti kompeissa, mutta siitä saa rakennettua myös toimivia fillejä. Paradiddle toimii hyvin esimerkiksi silloin, kun soittaa neljä lyöntiä vasemmalla kädellä aloittaen hi-hatiin, joka sijaitsee yleensä rumpusetin vasemmalla puolella ja lyö seuraavan iskun oikealla puolella sijaitsevaan lattiatomiin, koska Paradiddlessa käsijärjestys kääntyy.

Paradiddle

Rumpusettisovelluksia Paradiddlesta.

3.4 Flam

Flam tarkoittaa lyöntiä, jossa on hiljaa soitettava etuhele toisella kädellä ennen päänuotia. Sitä käytetään paljon filleissä, mutta toimivia komppeja siitä on vaikea rakentaa.

Flam

Rumpusettisovelluksia flamista.

3.5 Ruff

Ruff on samankaltainen kuin Flam, mutta siinä on kaksi etuhelettä toisella kädellä ennen päänuottia. Ruffia käytetään Flamin tavoin paljon nimenomaan filleissä, mutta sitä käytetään myös kompeissa jonkin verran.

Ruff

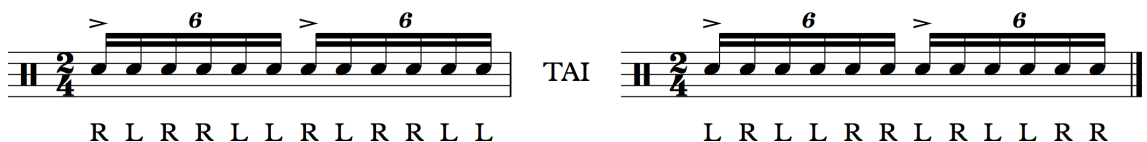

Rumpusettisovelluksia ruffista.

3.6 Paradiddle-diddle

Paradiddle-diddlessa on ensin vuorokäsin kaksi lyöntiä ja sitten molemmilla käsillä tuplalyönnit. Se on siis saman kaltainen kuin Paradiddle, mutta siinä on lopussa yksi tuplalyönti lisää. Toisin kuin Paradiddlessa, Paradiddle diddlessa käsijärjestys pysyy samoin päin jos niitä soittaa useamman peräkkäin. Sen voi aloittaa joko vasemmalla tai oikealla kädellä..

Paradiddle-diddle

The image contains four systems of musical notation for drums. The first two systems are in 6/8 time, showing a sequence of eighth and sixteenth notes with 'x' marks for snare and 'L' for left hand. The third system is in 4/4 time, showing a sequence of eighth notes with '3' marks for triplets. The fourth system is in 4/4 time, showing a sequence of eighth notes with 'x' marks for snare and 'L' for left hand.

Rumpusettisovelluksia Paradiddle-diddlesta.

4 RUDIMENTTIEN HARJOITTELEMINEN JA OPETUSVIDEON TEKEMIS-PROSESSI

Tässä luvussa käyn läpi sitä, miten rudimentteja kannattaa alkaa harjoittelemaan ja esitelen yhden hyväksi havaitsemani harjoitustekniikan. Luvun lopussa kerron myös siitä, mistä sain idean tehdä opetusvideon ja minkälaisista vaiheista videon tekemisprosessi koostui.

4.1 Neljä peruslyöntiä ja intervalliharjoitus

”Ensimmäiseksi opetellaan ja harjoitellaan 4 peruslyöntiä ja sen jälkeen rakennetaan rudimentit lyönti lyönniltä hyvin hitaasti.” (Skrikberg, 2001, 7)

Neljä peruslyöntiä ovat korkeasta korkeaan, korkeasta matalaan, matalasta matalaan ja matalasta korkeaan. Olen harjoitellut itse ensiksi neljä peruslyöntiä virvelirumpuun laajoilla liikeradoilla erittäin hitaalla tempolla ja sen jälkeen harjoitellut näillä samoilla liikeradoilla itse rudimentteja.

Loistava harjoitus virvelirummulle on Risto Skrikbergin ”40 rudimenttia” -kirjasta löytyvä intervalliharjoitus. Samantapaista harjoittelutekniikkaa käyttävät myös pikajuoksijat.

Intervalliharjoituksessa aluksi soitetaan rudimenttia todella hitaalla tempolla soittaen lyönnit laajoilla liikeradoilla koko ajan tempoa kiihdyttäen. Kiihdytys kestää 45 sekuntia ja samalla lyöntien soittokorkeus laskee alemmaksi, kuitenkin aina niin korkealle kuin niitä ehtii lyöntien välissä nostamaan. Kiihdytyksen jälkeen on 45 sekunnin hidastus jonka aikana kapulakorkeus nousee taas samanlaiseksi kuin harjoituksen alussa ja viimeiset lyönnit soitetaan taas laajoilla liikeradoilla. Tämän jälkeen pidetään 10 sekunnin tauko ja sitten tehdään harjoitus uudestaan. Olen Riston ohjeiden mukaan itse tehnyt näitä harjoituksia 3-6 peräkkäin, jonka jälkeen pidän 10-15 minuutin tauon. Tauon jälkeen harjoituksen voi tehdä uudestaan. Tällä tavalla saa harjoiteltua rudimentit ergonomisella tekniikalla nopeaan tempoon, minkä jälkeen on helppoa alkaa soveltaa niitä rumpusetin soittoon.

Sovellettaessa rudimentteja rumpusetin soittoon, soitetaan lyönnit käyttäen lyhyempiä liikeratoja. Itse en aina soita hitaassakaan tempossa lyöntejä laajimmilla liikeradoilla.

Tekniikka ei ole nopeutta, tekniikka on kontrollia. (Skrikberg, 1989)

Tämä lause Risto Skrikbergin ”40 rudimenttia” -kirjassa kuvaa hyvin sitä, miten opettelemalla ensiksi neljän peruslyönnin liikeradat ja hyvän soittotekniikan, saa kehitettyä itselleen kontrollin siihen, miten kapulat ja kädet liikkuvat, ja täten pääsee lopulta myös suurempiin soittonopeuksiin. Tärkeätä on tajuta se, että ensin pitää osata soittaa lyönnit ja rudimentit virheettömästi hitaalla tempolla, jotta voi soittaa ne myöhemmin hyvällä tekniikalla nopeasti. Intervalliharjoitus on loistava työväline juuri siksi, että siinä käydään läpi rudimentit kaikilla mahdollisilla tempoilla. Ensiksi soitetaan rudimentit lyönti lyönniltä käyttäen peruslyöntien ääriliikeratoja, kiihdytyksen lopussa ne soitetaan matalalta ja näiden vaiheiden välissä kaikilta muiltakin soittokorkeuksilta sekä kaikilla muilla siihen väliin jäävillä esitystempoilla.

4.2 Rudimenttien soveltaminen rumpusetin soittoon -opetusvideon tekemisprosessi

Ajatus oman rumpuopetusvideon tekemisestä alkoi kehittyä muutamia kuukausia sitten ja tuntui luontevalta, koska olen itse nähnyt lukuisia erinomaisia rumpusetin opetusvideoita. Tarkkaillessani rumpalien soittoa videolta tajusin, että rumpujen soitossa käytetään paljon vain muutamia tiettyjä rudimentteja. Tämän jälkeen oli selkeätä valita ne rudimentit, mitä käsittelisin työssäni. Ajattelin myös, että videolla on hyvä käydä läpi perusteellisemmin pieni määrä rudimentteja kuin esitellä kaikki 26 standardia vain pin-tapuoisesti.

Tämän jälkeen suunnittelin harjoitukset, jotka videoitiin. Kaavailin kuvataktiointiin helppoja, aloittelijoillekin sopivia harjoituksia sekä paljon haastavampaa materiaalia pitkälle kehittyneille soittajille. Nuotinsin harjoitukset tähän työhön ja ne löytyvät rudimenttien esittelyn yhteydestä kolmannesta luvusta.

Kuvasin videon Tampereen konservatoriolla kamarimusiikkisalissa ja käytin kuvaamiseen koululta lainaamaani Zoom -kameraa. Zoomilla nauhoitettu ääni on korkeatasoista, mutta kuvanlaadussa olisi parantamisen varaa. Videon kuvauksessa haastavinta oli-

vat puhe-osuudet, koska en ollut sanasta sanaan suunnitellut niitä etukäteen. Itse harjoitusten soittaminen onnistui enimmäkseen ”ensi otoilla”. Kuvauksen jälkeen editoin videon. Digitaaliseen työstämiseen kului lukuisia tunteja, koska olin kuvannut videon lyhyissä jaksoissa. Puhe- ja soitto-osuuksien äänentasovaihtelujen takia tämä oli välttämätöntä. Jälkikäteen ajateltuna kuvausprosessia editointeineen olisi helpottanut huomattavasti jos olisi ollut erikseen kuvaaja, joka olisi vaihtanut äänen nauhoitusvoimakkuutta videon kuvauksen aikana.

Videon tekeminen oli antoisa prosessi, koska prosessin aikana opin editoimaan videota ja tekemään nuotinnoksia. Näistä taidoista tulee varmasti olemaan hyötyä myöhemminkin muusikon urallani.

5 POHDINTAA RUDIMENTEISTA, OPETTAMISESTA JA HARJOITTELUSTA

Tässä luvussa pohditaan rudimenttien soveltamista rumpusettiin sekä sitä, mitkä ovat parhaita pikkurumpukirjoja. Lisäksi pohditaan ergonomisen soittotekniikan tärkeyttä.

5.1 Miten itse käytän rudimentteja rumpujen soitossa

Rudimenttien opettelussa korkein tavoite voi olla päämäärä, että osaa ne niin hyvin, että pystyy soittamaan mitä moninaisimmat rytmit ja kompit improvisoidessa ja inspiraation hetkellä elävässä musiikkitilanteessa. Tämä tarkoittaa sitä, että soittaja pystyy kehittämään uutta ilmaisua rumpusetillä, kun hän käyttää erilaisia rudimentteja miettimättä, mitä käsijärjestystä hän soittaa milläkin hetkellä. Käsijärjestykset tulisivat tuolloin automaattisesti. Esimerkiksi: itse en ajattele soittaessani, mitä rudimentteja käytän, vaan soittotapani tulee automaattisesti liikeradoistani, kun improvisoin rumpusettä soittaessani. Jos en olisi harjoitellut lukemattomia tunteja tekniikkaani vain yhteen rumpuun, tämä ei olisi mahdollista.

5.2 Ajatuksiani pikkurumpukirjallisuudesta

On olemassa paljon hyviä pikkurumpukirjoja, joita voi käyttää opettaessaan ennen oppilaan rumpusettiin ohjaamista. Näistä ylivoimaisesti parhaita omien kokemuksieni pohjalta ovat Risto Skrikbergin tekemät ”Harjoitellen rumpaliksi” -kirja sekä ”40 rudimenttia” -opus. Näissä teoksissa on harjoitusten lisäksi käyty läpi ergonomista soittotekniikkaa. Jälkimmäisessä näistä olen toiminut kielenkääntäjänä, kun kirja käännettiin englannin kielelle. ”Harjoitellen rumpaliksi” -kirjassa on pelkästään Single stroke -rollista koostuvia harjoituksia, ja se soveltuukin sen vuoksi erinomaisesti nuoren oppilaan ensimmäiseksi rumpukirjaksi. ”40 rudimenttia” -kirjassa käydään läpi kaikki 26 rudimenttistandardia sekä niiden lisäksi vielä 14 muuta rudimenttia. Jos nämä molemmat kirjat huolella opiskelee, on todella vahva pohja rumpusetinkin soittoon, koska silloin osaa kaikki tärkeimmät käsijärjestykset.

Rumpusetin soittoon keskittyviä kirjoja on varmasti satoja, mutta niissä ei juurikaan käydä tekniikan perusteita ja rudimentteja perusteellisesti läpi. Tämän vuoksi onkin ensiarvoisen tärkeää soittaa ennen rumpusettikirjoihin siirtymistä tai niiden ohella pelkäästään pikkurumpua käsitteleviä harjoituskirjoja.

5.3 Paradiddlen ja Paradiddle-diddlen aksenttien soittaminen rumpusettiin soveltaessa

Paradiddlessa sekä Paradiddle-diddlessa soitetaan ensimmäiselle lyönnille aksentti. Virvelirumpuun soitettaessa aksentti soitetaan hieman lujempaa ja yleensä myös korkeammalta, mutta rumpusettiin soitettaessa aksentin soittotapa riippuu mihin rumpuun tai symbaaliin soitetaan.

David Garibaldi sanoo kirjassaan ”Future sounds”, että tuottaakseen nykypäivän musiikissa kuultavia rumpusettisoundeja, täytyy kehittää kaksi soittovoimakkuutta, aksentilliset ja aksentittomat lyönnit. Davidilla itsellään on hi-hatille, virvelille ja bassorummulle, kaikille näille kaksi eri soittotyyliä, joilla hän soittaa aksentilliset ja aksentittomat lyönnit. Virveliin lyödessä hän soittaa aksentillisen lyönnin ns. ”kanttilyönnillä”, joka tarkoittaa sitä, että kapula osuu samanaikaisesti sekä rummun kalvoon että vanteeseen. Aksentittoman lyönnin hän soittaa pelkästään rummun kalvoon. Hi-hatiin soitettaessa hän soittaa aksentin rannetta kääntämällä niin, että kapula osuu isommalta alueelta hi-hatiin, niin että kapulan kärjen lisäksi myös varsi osuu symbaaliin. Aksentittoman lyönnin hän soittaa pelkällä kapulan kärjellä. Bassorummulla hän soittaa aksentillisen lyönnin polkaisemalla lujempaa ja laskemalla kantapäätä hieman alemmas. Paradiddlea tai Paradiddle diddlea soitettaessa hän siis soittaa aksentin virveliin lyömällä ”kanttiin” ja hi-hatiin lyömällä myös kapulan varrella. Näiden aksentointitekniikoiden lisäksi on vielä olemassa omanlaiset aksentointityylit muun muassa komppipeltiä, tomeja ja lehmänkelloa soitettaessa. Koska rumpusetin soitossa on niin paljon erilaisia aksentointityylejä, olen havainnut omien rumpuoppilaideni kohdalla tärkeäksi sen, että ensin opetellaan yksi aksentointityyli pelkästään virvelirumpuun, ja vasta kun tämä on hyvin hallussa, aletaan opettelemaan erilaisia aksentointitekniikoita rumpusettiin.

5.4 Ergonomisen soittotekniikan tärkeys rumpujen soitossa

Kerrotaan useista suomalaisistakin ammattirumpaleista, joilla jossain vaiheessa uraansa soittaminen on alkanut sattua käsiin niin paljon, että heidän on pitänyt lopettaa soittaminen kokonaan tai muuttaa soittotekniikkansa ergonomisempaan suuntaan. Kerrotaan myös, että Bruce Springsteenin rumpalin oli keikkojen jälkeen laitettava kätensä jäävesiämpäriin, koska niihin sattui niin paljon. Tämän jälkeen hän kuulemma muutti soittotekniikkansa samantyylliseksi, mitä itse käytän ja ongelmat loppuivat. Olen ollut onnekas kun olen saanut rumpuopetusta Risto Skrikbergiltä. Risto painottaa opetuksessaan nimenomaan ergonomiaa, ja hänen opettamansa erinomaisen tekniikan ansiosta minulla ei ole koskaan ollut minkäänlaisia ongelmia soittotekniikkani kanssa silloinkaan, kun olen harjoitellut monia tunteja päivässä.

LÄHTEET

Chapin, J. 1948. Advanced techniques for the modern drummer. New York, USA: Jim Chapin

Chester, Gary. 1985. The New Breed. USA: Modern Drummer Publications, Inc.

Karppinen, J. 2013. Rudimentit ruotuun. Musiikin koulutusohjelma. Jyväskylä: Jyväskylän Ammattikorkeakoulu. Opinnäytetyö.

Morello, Joe. 1983. Master Studies. USA: Modern Drummer Publications, Inc.

Skrikberg, R. 2005. Harjoitellen rumpaliksi. Tampere, Suomi: Tammer-Paino Oy

Skrikberg, R. 2001. Neljä peruslyöntiä. Tampere, Suomi: PAINO-ARRA OY

Skrikberg, R. 2009. 40 rudimenttia

LIITTEET

Liite 1. Rudimenttien soveltaminen rumpusetin soittoon -opetusvideo (dvd)